

19 Νοεμβρίου, 1994

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΕΛΕΝΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Εφεση Αρ. 26)

Διατροφή — Αίτηση για αύξηση της παρεχόμενης διατροφής για ανήλικο τέκνο — Αρχές που εφαρμόζονται.

Διατροφή — Αίτηση για παροχή διατροφής στην πρώην σύζυγο, μετά από την έκδοση διαζυγίου — Αρχές που εφαρμόζονται.

- 5 Με διάταγμα που είχε εκδοθεί το 1989 το Δικαστήριο είχε διατάξει τον εφεσείοντα να καταβάλει, i) £25 για την εφεσιβλήτη σύζυγό του, και
10 ii) £50 για το ανήλικο τέκνο τους, την φύλαξη και φροντίδα του οποίου είχε αναλάβει η εφεσιβλήτη. Το 1992 ο γάμος διαλύθηκε και ο εφεσείων έπαυσε να καταβάλλει τις £25 διατροφή για την εφεσιβλήτη. Με
15 αίτησή της η εφεσιβλήτη ζήτησε την αύξηση του καταβαλλόμενου ποσού διατροφής για το ανήλικο τέκνο της, και την επιδίκαση υπέρ της διατροφής σαν πρώην συζύγου. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού βρήκε
20 ότι η εφεσιβλήτη είχε επωμισθεί αποκλειστικά τις δαπάνες αποθεραπείας του ανήλικου παιδιού τους που έπασχε από καρκίνο, ότι οι ανάγκες εκείνης και του παιδιού ήσαν μεγάλες και γι' αυτό της παρέχόταν μηνιαίο βοήθημα από το Γραφείο Ευημερίας εκ £120 και από τους γονείς της εφεσιβλήτης ποσό £100 τους πλείστους μήνες, και ότι η εφεσιβλήτη δεν μπορούσε να εξεύρει εργασία λόγω της ανάγκης να φροντίζει το παιδί της, αποφάσισε την αύξηση του ποσού διατροφής για το παιδί εφεσιβλήτη 2 σε £75 μηνιαίως, και επιδίκασε διατροφή £10 μηνιαίως υπέρ της εφεσιβλήτης 1.

Κατ' έφεση, ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε βρει ότι τα εισοδήματα της εφεσίβλητης 1 δεν είχαν αυξηθεί, ενώ ήταν παραδεκτό ότι εισέπραττε £60.- μηνιαίως από την ενοικίαση του σπιτιού της.

Αποφασίσθηκε ότι:

5

Από την ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου μαρτυρία προέκυπτε ως αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι οι ανάγκες για την συντήρηση του παιδιού εφεσίβλητου 2 είχαν αυξηθεί ουσιαστικά, ενώ η προσφορά της εφεσίβλητης 1 στο εφεσίβλητο 2 καθιστούσε εύλογη την συνεισφορά του εφεσείοντα προς αυτήν με την μορφή διατροφής για την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης του σπιτιού. Το εσφαλμένο εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου για μη αύξηση των εισοδημάτων της εφεσίβλητης 1 δεν άλλαξε την πιο πάνω εικόνα και γι' αυτό ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε αποφασίσει την αύξηση του ποσού διατροφής για τον εφεσίβλητο 2 ως επίσης ορθά είχε επιδικάσει διατροφή για την εφεσίβλητη 1.

10

15

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Χριστοδούλου ν. Χριστοδούλου (1993) 1 Α.Α.Δ. 195,

Μενελάου ν. Μενελάου (1993) 1 Α.Α.Δ. 381,

Ιωάννου ν. Ιωάννου (1993) 1 Α.Α.Δ. 900.

20

Έφεση.

Έφεση από τον καθ' ου η αίτηση κατά του διατάγματος του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Σεργίδης, Δ.) που δόθηκε στις 17 Οκτωβρίου, 1993 (Αρ. Αίτησης Διατροφής 118/92) με το οποίο αυξήθηκε η συνεισφορά του εφεσείοντα για διατροφή του ανήλικου παιδιού του κατά £25.- το μήνα και επίσης επιβλήθηκε υποχρέωση στον εφεσείοντα να συνεισφέρει στη διατροφή της εφεσίβλητης - συζύγου του το ποσό των £10.- μηνιαίως.

25

Χρ. Αδάμου, για τον Εφεσείοντα.

Φρ. Αθανασιάδου (κα) και Ε. Καραγιάννα (κα), για τους Εφεσίβλητους.

30

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Μετά το χωρισμό του ζεύγους ο σύζυγος (εφεσείων) διατάχθηκε να καταβάλλει διατροφή (α) £25,- για τη σύζυγό του και (β) £50,- για το ανήλικο τέκνο τους τη φύλαξη και φροντίδα του οποίου (εφεσιβλήτου 2) ανάλαβε η μητέρα (εφεσιβλήτη 1). Το διάταγμα εκδόθηκε το 1989.

10 Το 1992 ο γάμος διαλύθηκε και ο εφεσείων έπαυσε να καταβάλλει οποιαδήποτε συνεισφορά για τη διατροφή της πρώην σύζυγου του. Το παιδί, πρέπει να σημειωθεί, αντιμετώπιζε οργανικά προβλήματα υγείας τα οποία περιπλάκηκαν με την προσβολή του από καρκίνο. Μετά από μεγάλη ταλαιπωρία ο Χριστάκης αποθεραπεύθηκε από τον καρκίνο· όχι όμως και από τα άλλα προβλήματα υγείας τα οποία συνεχίζουν να παρακωλύουν την ανάπτυξη του. Τη δαπάνη για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για την αντιμετώπιση του καρκίνου, που ανήλθε σε £500,-, επωμίστηκε η μητέρα χωρίς οποιαδήποτε συνδρομή από τον πατέρα. Η συνεισφορά του εφεσείοντα για το παιδί συνιστούσε μόνο μικρό μέρος των εξόδων για τη συντήρηση της μητέρας και του γιού τους. Το Γραφείο Ευημερίας 20 τους παρέχει μηνιαίο βοήθημα περίπου £20,- ενώ οι γονείς της εφεσιβλήτης τους συνδράμουν με μηνιαίο ποσό £100,-, τους πλείστους μήνες.

25 Με αίτησή της στο Οικογενειακό Δικαστήριο η μητέρα επεδίωξε την τροποποίηση του διατάγματος του 1989 προς το σκοπό αύξησης του ποσού της διατροφής που κατέβαλλε ο πατέρας και παράλληλα την έκδοση διατάγματος με το οποίο ο εφεσείων να διατάσσεται να συνεισφέρει και για τη διατροφή της ίδιας η οποία έχει τη φροντίδα του παιδιού, η κατάσταση της υγείας του οποίου δεν της παρέχει τη δυνατότητα αναζήτησης εργασίας.

30 Οι αρχές που διέπουν τη συνεισφορά για τη διατροφή εκατέρωθεν των συζύγων και τη δυνατότητα τροποποίησης υφιστάμενου διατάγματος διατροφής, καθώς και τα κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους της διατροφής, εξετάστηκαν σε σειρά αποφάσεων του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου. [Βλ. *Χριστοδούλου ν. Χριστοδούλου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 195, *Μενελάου ν. Μενελάου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 381, *Ιωάννου ν. Ιωάννου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 900] Δε θα επεκταθούμε στην ανάλυσή τους εφόσο σ' αυτή την υπόθεση προέκυψε ως 35 αδιάσειστο γεγονός· ότι οι ανάγκες για τη συντήρηση του παιδιού αυξήθηκαν ουσιαδώς· ενώ η προσφορά της μητέρας στο παιδί κα-

θιστούσε εύλογη τη συνεισφορά του συζύγου προς αυτή υπό τη μορφή διατροφής για την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης του σπιτιού.

Αφού άκουσε τη μαρτυρία της μητέρας, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι ανάγκες για τη διατροφή του παιδιού αυξήθηκαν σε 5
βαθμό που καθιστούσε εύλογη την αύξηση της συνεισφοράς του πατέρα κατά £25,- το μήνα. Επίσης έκρινε ότι εδικοιολογείτο η επιβολή υποχρέωσης στον εφεσείοντα να συνεισφέρει άμεσα και για τη 10
διατροφή της εφεισίβλητης την οποία καθόρισε στο μικρό μηνιαίο ποσό των £10,-. Με την έφεση προσβάλλονται και τα δυο μέρη της 10
απόφασης. Το εύρημα ότι αυξήθηκε η δαπάνη για τη συντήρηση του παιδιού ευρίσκει έρεισμα στη μαρτυρία της μητέρας που ήταν και η 15
μόνη που δόθηκε στη δίκη. Το εύρημα εξάλλου ότι η μητέρα επωμίστηκε μόνη τα έξοδα για τη θεραπεία του παιδιού για τον καρκίνο, σε συνδυασμό με τη διαπίστωση ότι η φροντίδα του παιδιού την 15
καθήλωνε στο σπίτι, καθιστούσε την απόφαση για την επιβολή υποχρέωσης στον πρώην σύζυγό της να συνδράμει και στη δική της διατροφή απόλυτα δικαιολογημένη.

Ευσταθεί ο ισχυρισμός του εφεσείοντα ότι είναι εσφαλμένο το 20
εύρημα του δικαστηρίου ότι δε μεταβλήθηκε η εισοδηματική κατάσταση της συζύγου μετά το 1989 δεδομένου ότι, όπως ορθά υπέδειξε, προέκυψε από την μαρτυρία της εφεισίβλητης ότι κατοικία η 25
οποία της ανήκει ενοικιάστηκε μετά το 1989 και της αποφέρει μηνιαίο ενοίκιο £60,-. Το σφάλμα αυτό αφήνει αμετάβλητη την πραγματικότητα ως προς τις ανάγκες μητέρας και παιδιού ή ακριβέστερα 25
τις ανάγκες συντήρησης των δυο που είναι αλληλένδετες και έχουν στο επίκεντρο τη φροντίδα του παιδιού. Όπως έχουμε επισημάνει, η συντήρησή τους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις συνεισφορές των γονιών της μητέρας, αφενός, και των κοινωνικών υπηρεσιών, 30
αφετέρου.

Το εύρημα ως προς τα εισοδήματα του εφεσείοντα, £320,- το μήνα, δεν αμφισβητήθηκε. Ο λόγος έφεσης που αφορά την έλλειψη 35
μαρτυρίας ότι επήλθε διαφοροποίηση στα εισοδήματα του εφεσείοντα, δε θίγει το εύρημα ως προς το εισόδημα του ούτε η απόφαση του δικαστηρίου για την αύξηση του ποσού της διατροφής για το 35
παιδί τους ή το εύρημα για την ανάγκη παροχής διατροφής στην πρώην σύζυγό του εφεσείοντα συναρτάται με οποιαδήποτε διαφοροποίηση του εισοδήματός του μεταξύ του 1989 που εκδόθηκε το 40
διάταγμα και του κρίσιμου χρόνου για την αναθεώρησή του (Η αίτηση υποβλήθηκε 21/9/92 - Η απόφαση εκδόθηκε 27/10/93). Το διάταγμα του δικαστηρίου συναρτάται αποκλειστικά με την αύξηση

των ανάγκών του παιδιού και της μητέρας, οι ανάγκες των οποίων είναι πράγματι μεγάλες και όπως ορθά διαπιστώθηκε επέβαλλαν την αύξηση της συνδρομής του εφeseίοντα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.